

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
OPĆINSKI SUD U KISELJAKU
Broj: 49 0 K 069123 24 K
Kiseljak, 31.07.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Općinski sud u Kiseljaku, sudija Seleni Beba, kao sudija pojedinac, uz sudjelovanje zapisničara Salihe Fejzić, u krivičnom predmetu protiv optuženog G.S, zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), u vezi sa članom 332. stav 3. istog Zakona, postupajući po optužnici Tužilaštva Srednjobosanskog kantona, broj: T06 0 KT 0033413 24 od 30.05.2024. godine, potvrđenoj dana 05.06.2024. godine, nakon održanog javnog glavnog pretresa u prisustvu tužioca Tužilaštva Srednjobosanskog kantona S.S., te optuženog G.S. i njegovog branioca, advokata Z.S., dana 31.07.2025. godine, donio je i javno objavio:

P R E S U D U

Optuženi G.S., sin Z.i majke I. djevojački D., rođen godine u N. B., općina T., nastanjen u mjestu ..., općina K., ..., državljanin BiH i Republike Hrvatske, JMB ..., po zanimanju student, nezaposlen, neoženjen, lošeg imovnog stanja, neosuđivan, prema vlastitoj izjavi ne vodi se drugi krivični postupak,

K R I V J E

Što je:

Dana 01.07.2023. godine oko 16:50 sati u mjestu G., općina K., na magistralnom putu M5, suprotno odredbi člana 36. stav 1. Zakona o bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH, upravljajući putničkim motornim vozilom marke „VW Passat“ registarskih oznaka ..., krećući se iz smjera K. prema B.i, u blizini ulaza u Župni ured „Ime Marijino“ poduzeo radnju skretanja ulijevo vozilom u pokretu, a da se prethodno nije uvjerio da tu radnju može obaviti na siguran način, svjestan da na takav način može izazvati opasnost za druge učesnike u saobraćaju ali je olako držao da do toga neće doći, uslijed čega je u fazi skretanja ulijevo na središnjem dijelu kolovoza došlo do kontakta prednje lijeve strane vozila Passat sa prednjom desnom stranom motocikla marke „Suzuki“, bez registarskih oznaka, vlasništvo M. F. kojim je upravljao oštećeni S. S. iz K., koji se prethodno kretao lijevom kolovoznom trakom u fazi preticanja, a nakon kojeg kontakta je došlo do pada motocikla i oštećenog na proširenje pored kolovoza i klizanja do konačnog zaustavljanja uslijed kojeg pada je oštećeni S. S. zadobio teške tjelesne povrede u vidu preloma desne natkoljениčne kosti, prijeloma desne čašice, otvorenog prijeloma obje kosti desne potkoljenice, trzanju ozljedu vratne kralježnice, razderno – nagnječnu ranu na glavi u području desne tjemeni – potiljačne regije i razderno – nagnječnu ranu na lijevoj šaci,

Čime je počinio krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 3. KZ FBiH, u vezi sa članom 332. stav 3. istog Zakona.

Pa mu Sud primjenom citiranih zakonskih propisa, te uz primjenu člana 42, 49, 60. i 62. KZ FBiH, izriče

USLOVNU OSUDU

kojom se optuženom utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, a koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci od pravosnažnosti presude ne počinii novo krivično djelo.

Na osnovu odredbi člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, optuženi se obavezuje na naknadu troškova krivičnog postupka, i to plaćanje troškova Tužilaštva u iznosu od 400,00 KM (četiri stotine konvertibilnih maraka), na ime saobraćajno-tehničkog vještačenja i sudsko-medicinskog vještačenja, kao i troškove sudskog paušala, u iznosu od 150,00 KM (stotinu pedeset konvertibilnih maraka), koje je optuženi dužan platiti u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravosnažnosti presude, kao i ostalih troškova postupka, čiju će visinu Sud utvrditi naknadno posebnim rješenjem.

Na osnovu odredbi člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, oštećeni Semir Smajić se sa imovinskopравnim zahtjevom upućuje na parnicu.

O b r a z l o ž e n j e

1. Uvodne napomene

Tužilaštvo Srednjobosanskog kantona (Tužilaštvo) je dana 30.05.2024. godine podiglo optužnicu, broj: T06 0 KT 0033413 24 kojom je G. S. optužilo za počinjenje krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 3. KZ FBiH, u vezi sa članom 332. stav 3. istog Zakona. Sud je optužnicu potvrdio dana 05.06.2024. godine.

Glavni pretres je čitanjem optužnice započeo dana 21.04.2025. godine, a završen je iznošenjem završnih riječi Tužilaštva i odbrane optuženog dana 14.07.2025. godine.

2. Optužba

Tokom dokaznog postupka, po prijedlogu optužbe, na glavnom pretresu ispitani su svjedoci oštećeni S.S., I. P., P. F. i H. B., te vještaci dr. B. M. i S. M., dok je iskaz svjedoka M. F. dat u istrazi pročitao u skladu sa članom 288. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH).

Po prijedlogu Tužilaštva, u toku glavnog pretresa prezentovani su i provedeni, te uvršteni u sudski spis sljedeći materijalni dokazi optužbe: **T-1-** Zapisnik o saslušanju svjedoka M. F., PS Kiseljak broj: 02/6-3-1-04-2-245/23 HM od 03.07.2023. godine; **T-2-** Službena zabilješka o prijemu usmene prijave PS Kiseljak broj: 02/6-3-341/23 od 01.07.2023. godine; **T-3-** Službena zabilješka PS Kiseljak broj: 02/6-3-1416/23 od 01.07.2023. godine; **T-4-** Službena zabilješka PS Kiseljak broj: 02/6-3-1419/23 od 02.07.2023. godine; **T-5-** Službena zabilješka PS Kiseljak broj: 02/6-3-14127/23 od 03.07.2023. godine; **T-6-** Službena zabilješka PS Kiseljak broj: 02/6-3-14137/23 od 04.07.2023. godine; **T-7-** Zapisnik o uviđaju PS Kiseljak broj: 02/6-3-1-04-2-28/23 HB od 01.07.2023. godine; **T-8-** Izvještaj o kriminalističko tehničkoj pretrazi lica mjesta PS Kiseljak broj: 02/6-3-1-04-2-28/23 HB od 01.07.2023. godine; **T-9-** Crtež lica mjesta PS Kiseljak od 05.07.2023. godine; **T-10-** Fotodokumentacija PS Kiseljak broj: 02/6-3-1-04-2-42/23 od 01.07.2023. godine; **T-11-** Fotodokumentacija PS Kiseljak broj: 02/6-3-1-04-2-43 /23 od 01.07.2023. godine; **T-12-** Zapisnik o ispitivanju vozača alkotestom PS Kiseljak na ime G.S.; **T-13-** Naredba za prometno tehničko vještačenje KT Travnik broj: T06 0 KTA 0033413 23 od

04.09.2023. godine; **T-14-** Nalaz prometno tehničkog vještačenja od 18.09.2023. godine; **T-15-** Fco. Otpusno pismo KCUS br. 37/1-2 od 14.07.2023. godine, Fco. Otpusno pismo JU Bolnica Travnik obr- 273 od 18.07.2023. godine, Fco. Nalaz UKCS Klinika za ortopediju i traumatologiju Sarajevo od 23.10.2023. godine, Fco. Ortopedski nalaz i mišljenje br. 1334/23 od 04.10.2023. godine, Fco. Kontrolni pregled u KCU Sarajevo od 23.10.2023. godine; **T-16-** Naredba za sudsko medicinsko vještačenje KT Travnik broj: T06 0 KTA 0033413 23 od 26.12.2023. godine; **T-17-** Nalaz sudsko medicinskog vještačenja od 29.12.2023. godine; **T-18-** Izvod iz kaznene evidencije na ime optuženog, PS Travnik broj: 02/7-3-1-657/24 ZD od 14.05.2024. godine; **T-20-** Troškovnik Kantonalnog tužilaštva Travnik od 29.05.2024. godine.

Odbrana optuženog je izjavila da prigovara u dijelu kojem je prigovarala na glavnom pretresu. Obzirom da Sud takve dijelove, odnosno prigovore, posebno sa aspekta zakonitosti, autentičnosti ili relevantnosti, nije pronašao, iste nije ni mogao cijeniti.

Tužilaštvo je u završnim riječima istaklo da smatra da je u dokaznom postupku izvođenjem subjektivnih i objektivnih dokaza dokazalo da je optuženi G.S. počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret potvrđenom optužnicom. Naime, nesumnjivo da je oštećeni učinio niz prekršaja u saobraćaju, međutim optuženi je postavljanjem prepreke u vidu vozila Passat, a da se prethodno nije uvjerio da može bezbjedno skrenuti i što je vještak potvrdio da je započeo skretanje ulijevo djelimično preko pune linije nakon čega je vozilo motocikl Suzuki ostvarilo kontakt sa vozilom Passatom i zbog čega je oštećeni S. zadobio ozljede opisane u optužnici. Također, vještak odbrane je istakao i da se oštećeni kretao dozvoljenom brzinom od 40 km/h da ne bi mogao izbjeći kontakt sa vozilom kojim je upravljao optuženi, obzirom da optuženi nije obratio pažnju i nije se uvjerio da može sigurno skrenuti, čime je počinio predmetno krivično djelo. Slijedom navedenog, Tužilaštvo predlaže Sudu da optuženog oglasi krivim, te da mu uzimajući u obzir relevantne odredbe krivičnog zakona izrekne krivičnu sankciju, vodeći računa o svrsi kažnjavanja, uz napomenu da je optuženom S. prilikom podizanja optužnice bilo predloženo izdavanje kaznenog naloga.

3. Odbrana

Tokom dokaznog postupka, po prijedlogu odbrane, na glavnom pretresu ispitani su vještak saobraćajne struke, dipl. ing. saobraćaja i komunikacija, H.Š., te optuženi G.S. u svojstvu svjedoka.

U odnosu na materijalne dokaze, odbrana je predložila, te su u sudski spis uloženi sljedeći: **O-1-** Nalaz i mišljenje saobraćajno-tehničkog vještačenja, po vještaku H. Š., izvršeno po naredbi Suda, od 16.06.2025. godine; **O-2-** Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta (video snimak saobraćajne nesreće koja se desila dana 01.07.2023. godine u 16:50 sati na magistralnoj cesti M-5 (Kaonik-Blažuj) u mjestu G., općina K., u neposrednoj blizini ulaza Župne Crkve i Ureda „Ime Marijino“), broj: 02/6-3-1-04-2-25/23, od 03.07.2023. godine, Zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta, broj: 02/6-3-1-04-2-25-1/23, od 03.07.2023. godine, CD sa video snimkom predmetne saobraćajne nesreće, uz prilog popratni akt Policijske stanice Kiseljak, broj: 02/6-3-03-6-1-150-1/25 H.B, od 08.05.2025. godine, o dostavi prethodno navedene dokumentacije odbrani optuženog; **O-3-** Nalaz alkohola u krvi na ime S. S., broj. S.S. 3/23, od 03.07.2023. godine, JU Dom zdravlja Travnik, sa popratnim aktom o dostavi navedenog Kantonalnog tužilaštva Travnik, broj: T06 0 KT 0033413 24, od 30.05.2025. godine, odbrani optuženog.

Tužilaštvo nije imalo prigovora na uložene materijalne dokaze optužbe. Uz saglasnost stranaka i odbrane optuženog, Sud je donio odluku da se CD sa snimkom predmetnog događaja ne

reproducira neposredno na glavnom pretresu, već da će to Sud učiniti prilikom analize i ocjene dokaza radi donošenja odluke u meritumu predmetne krivične stvari, a kako je u konačnici i postupljeno.

Odbrana optuženog u završnim riječima je istakla da iz CD sa video snimkom predmetne saobraćajne nezgode proizilazi da se na vozilu optuženog pali i gasi žmigavac prilikom skretanja. U odnosu na oštećenog S. bez položenog vozačkog ispita za motociklistu, branilac navodi da isti na punoj liniji, u alkoholisanom stanju vrši preticanje. Prema mišljenju odbrane, vještačenjem je utvrđeno da optuženi nije postupio suprotno niti jednom saobraćajnom propisu niti je bio u obavezi da pretpostavi nepravilno i nedozvoljeno ponašanje drugog učesnika u saobraćaju, konkretno oštećenog S. Također se ističe da vozilo kojim se oštećeni kretao po putu uopšte nije podobno za saobraćaj na cesti, kao i da su sporne tehničke karakteristike vozila, obzirom da isto ne može biti registrovano. Slijedom navedenog, branilac ističe da ne postoji uzročno-posljedična veza optuženog sa krivičnim djelom i posljedicama.

Optuženi G. S. je istakao da je saglasan sa iznesenim završnim riječima svoje odbrane, te da nema ništa za dodati.

4. Procesne odluke

4.1. Izuzeci od neposrednog izvođenja dokaza

Odredbom člana 288. stav 2. ZKP FBiH propisano je da se zapisnici o iskazima datim u istrazi mogu, po odluci sudije odnosno vijeća pročitati i koristiti kao dokaz na glavnom pretresu samo u slučaju ako su ispitane osobe umrle, duševno oboljele, ili se ne mogu pronaći, ili je njihov dolazak pred sud nemoguć, ili je znatno otežan iz važnih uzroka ili ako bez zakonskih razloga neće da daju iskaz na glavnoj raspravi.

Tužilaštvo je na ročištu za nastavak glavnog pretresa održanom dana 21.04.2025. godine, predložilo čitanje iskaza svjedoka M. F., datog u istrazi iz razloga nedostupnosti ovog svjedoka. Odbrana se saglasila sa prijedlogom optužbe.

Odlučujući o prijedlogu optužbe, Sud je prihvatio da se iskaz svjedoka M. F. u smislu odredbe člana 288. stav 2. ZKP FBiH pročita na glavnom pretresu održanom dana 16.06.2025. godine, a potom je kao dokaz optužbe uložen zapisnik o saslušanju svjedoka iz istrage - Zapisnik o saslušanju svjedoka M. F., PS Kiseljak broj: 02/6-3-1-04-2-245/23 HM od 03.07.2023. godine¹.

Prilikom donošenja ove odluke, Sud je imalo u vidu da Zakon o krivičnom postupku FBiH u navedenoj odredbi člana 288. stav 2. ZKP BiH ne definiše vrstu i obim radnji koje se moraju preduzeti u cilju lociranja svjedoka u ovakvoj situaciji. Kod ovakvog stanja stvari, Sud cijeni da je cilj citirane odredbe postavljanje zahtjeva za preduzimanjem radnji u cilju lociranja svjedoka koje se objektivno mogu preduzeti. U tom kontekstu, Sud je imao u vidu da se dostava za svjedoka M.F. vratila kao neuredna sa naznakom „odselio“, nako čega su izvršene provjere od strane ovlaštenih službenih osoba PS Kiseljak i utvrđeno je i to nakon razgovora sa M.F. da isti živi u gradu G., država Š., a da povremeno boravi na adresi Također, sin imenovanog svjedoka, svjedok P.F. je prilikom ispitivanja na glavnom pretresu održanom dana 21.04.2025. godine izjavio da će otac tek na ljeto doći u BiH.

¹ Uložen u sudski spis kao T-1.

Obzirom na navedeno, Sud je ocijenio da su preduzeti objektivni i razumni naponi u cilju pronalaska svjedoka M.F., te da je njegov dolazak pred Sud znatno otežan, odnosno da bi sama procedura obezbjeđenja prisustva ovog svjedoka nesporno dovela do odugovlačenja postupka, zbog čega je prijedlog Tužilaštva da se njegov iskaz pročita ocijenjen osnovanim, posebno imajući u vidu da se odbrana saglasila sa iznesenim prijedlogom.

4.2. Odluka o prijedlogu odbrane za izvođenje dokaza

Odbrana optuženog je tokom glavnog pretresa usmeno iznijela prijedlog Sudu za izdavanje naredbe za vještačenje po vještaku saobraćajne struke. Sud je dao upute da se u pismenoj formi takav prijedlog podnese, sa tačno navedenim zadacima, odnosno pitanjima na koje vještak treba odgovoriti, dokumentacijom na osnovu koje će se izvršiti ova radnja dokazivanja, te ličnošću vještaka, a što je učinjeno podneskom odbrane optuženog od 28.05.2025. godine.

Tužilaštvo je istaklo da se ne protivi ličnosti vještaka, ali da se protivi obimu vještačenja, obzirom da je izvršeno saobraćajno vještačenje po vještaku optužbe S.M.

Prilikom odlučivanja o navedenom prijedlogu odbrane, Sud je imao u vidu član 15. ZKP FBiH, kao i odlučne činjenice predmetne krivične stvari, slijedom čega je našao osnovanim prijedlog odbrane optuženog i izdao naredbu za vještačenje po vještaku saobraćajne struke H.Š. dana 16.06.2025. godine. Nalaz i mišljenje vještaka Š. Sud je zaprimio dana 26.06.2025. godine, dok je isti iznesen na glavnom pretresu održanom dana 14.07.2025. godine.

5. Relevantno materijalno pravo

Odredbom člana 332. stavovi 1. i 3. KZ FBiH² propisano je:

(1) Učesnik u prometu na putevima koji se ne pridržava prometnih propisa i time tako ugrozi javni promet da dovede u opasnost život ljudi ili imovinu većih razmjera, pa zbog toga kod drugoga nastupi imovinska šteta preko 5.000 KM, kaznit će se kaznom zatvora do pet godina.

(3) Ko krivično djelo iz st. 1. i 2. ovog člana učini iz nehata, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

Odredbom člana 336. stav 3. KZ FBiH propisano je:

(3) Ako je krivičnim djelom iz člana 332. stav 3.; člana 333. stav 2.; člana 334. stav 2. i člana 335. stav 3. ovog zakona prouzrokovana teška tjelesna ozljeda neke osobe ili imovinska šteta velikih razmjera, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

Odredbom člana 36. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini³ propisano je:

(1) Vozač koji namjerava da obavi neku radnju vozilom na putu ili vozilo uključiti u saobraćaj (pomjeranje vozila udesno ili ulijevo, mijenjanje saobraćajne trake, preticanje, obilaženje, zaustavljanje, skretanje udesno ili ulijevo, polukružno okretanje, vožnja unazad i sl.) smije da počne takvu radnju samo ako se prethodno uvjerio da to može učiniti bez opasnosti za druge učesnike u saobraćaju ili imovinu, vodeći pri tome računa o položaju vozila i pravcu i brzini kretanja.

6. Opšta razmatranja i dokazni standardi

² "Službene novine Federacije BiH", br. 36/2003, 21/2004 - ispr., 69/2004, 18/2005, 42/2010, 42/2011, 59/2014, 76/2014, 46/2016, 75/2017 i 31/2023.

³ ("Službeni glasnik BiH", br. 6/06, 75/06 - ispr., 44/07, 84/09, 48/10, 48/10 - dr. zakon, 18/13, 8/17, 89/17, 9/18 i 46/23).

Sud je razmatrao i cijenio sve izvedene dokaze optužbe i odbrane, ali će u ovoj presudi obrazlagati samo one dokaze koji se odnose na odlučne činjenice, te iznositi zaključke samo o činjenicama koje su od suštinske važnosti za odluku. Sud podsjeća da član 16. ZKP FBiH predviđa princip slobodne ocjene dokaza, koji je jedino ograničen principom zakonitosti dokaza (član 11. ZKP FBiH), što znači da je ocjena dokaza oslobođena formalnih pravnih pravila koja bi apriori određivala vrijednost pojedinih dokaza. Zakonodavac je, uspostavljajući ovaj princip, dao neophodnu slobodu sudskoj vlasti i pokazao povjerenje u prosudbenu moć sudija.

Sudska praksa je za osuđujuću presudu definisala standard dokaza “van razumne sumnje”. Prema opšteprihvaćenom stanovištu, dokazi van razumne sumnje su dokazi na osnovu kojih se pouzdano može zaključiti da postoji veći stepen vjerovatnoće da je optuženi počinio krivično djelo.

Sud podsjeća da je slobodna ocjena dokaza ocjena oslobođena dokaznih pravila, koja bi a priori određivala vrijednost pojedinih dokaza. Vrijednost dokaza nije unaprijed određena, ni kvalitativno, ni kvantitativno. Ocjena dokaza obuhvata logičku i psihološku ocjenu, te iako ne postoje pravna, ni formalna pravila ocjene, ista je vezana za pravila ljudskog mišljenja i iskustva. Istovremeno, Sud je vodio računa da navede jasne i razumljive razloge na kojima zasniva svoju odluku, a da pri tome nije u obavezi da daje detaljne odgovore na svako pitanje. Osim toga, pri odlučivanju Sud je imao u vidu praksu Evropskog suda za ljudska prava, da iako je obavezan dati razloge za svoju odluku, Sud se ne mora detaljno baviti svakim argumentom koji je iznijela neka od strana u postupku. Iz navedenog proizlazi da Sud nije dužan baviti se svakim dokazom, već je u smislu odredbi članova 16. i 305. ZKP FBiH dužan da se bavi u prvom redu onim dokazima koji su nužni za ostvarenje svrhe presude, iz čega proizlazi da nije nužno raspravljati baš o svakom dokazu.

Stoga, Sud je izvršio ocjenu svih izvedenih dokaza optužbe i odbrane, kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi, i to dokaze koji terete optuženog i dokaze koji idu u korist optuženog, uzimajući u obzir i istaknute prigovore, ali obrazloženje će se zasnivati samo na onim dokazima koji se odnose na odlučne činjenice, što je u skladu sa principom slobodne ocjene dokaza, odnosno nepostojanja formalnih dokaznih pravila, uz postojanje samo jednog ograničenja – obaveze postupanja Suda u skladu sa principom zakonitosti dokaza.

7. Dokazi i ocjena dokaza u kontekstu bića krivičnog djela teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa

Konkretno, optuženom S. se na teret stavlja kvalificirani oblik krivičnog djela ugrožavanje javnog prometa učinjeno iz nehata (član 332. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH). Ova kvalifikatorna okolnost se ogleda u prouzrokovanju teške tjelesne ozljede S. S. na način da se optuženi suprotno odredbi člana 36. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini (ZOBS) prilikom preduzimanja radnje skretanja ulijevo vozilom u pokretu nije uvjerio da tu radnju može obaviti na siguran način, uslijed čega je došlo do kontakta vozila kojim je optuženi upravljao (VW Passat, registarskih oznaka ...) sa vozilom kojim je upravljao oštećeni S. S. (motocikl Suzuki, bez registarskih oznaka, vlasništvo M. F.), te pada oštećenog i zadobivanja teških tjelesnih ozljeda.

Radnja učinjenja osnovnog krivičnog djela čiji se kvalificirani oblik optuženom S. potvrđenom optužnicom stavlja na teret određena je kao nepridržavanje saobraćajnih propisa. To je takvo ponašanje učesnika u prometu koje nije u skladu sa propisima kojima se reguliše javni promet

odnosno koje predstavlja kršenje saobraćajnih propisa. Zbog takvog određenja radnje učinjenja, krivično djelo ugrožavanja javnog prometa je blanketnog karaktera. Pri primjeni, njegovu dispoziciju je potrebno upotpuniti propisima kojima se uređuje javni promet na putevima.⁴ U konkretnom, radi se o članu 36. stav 1. ZOBS koji propisuje obaveze vozača prilikom preduzimanja radnje vozilom u saobraćaju.

Nadalje, u vezi sa krivičnom odgovornošću za krivično djelo ugrožavanje javnog prometa, postavilo se i pitanje dometa i značaja tzv. načela povjerenja za ocjenu postojanja krivičnog djela i krivične odgovornosti učinitelja. Radi se, naime, o tome da li se svaki učesnik u prometu koji se ponaša u skladu s saobraćajnim propisima može pouzdati u to da će se i ostali učesnici u prometu ponašati u skladu sa tim propisima ili je dužan računati i sa nepropisnim ponašanjem drugih učesnika u prometu i takvoj mogućnosti prilagoditi svoje ponašanje. S obzirom da saobraćajni propisi obavezuju učesnike u prometu na razvijanje humanih odnosa među ljudima radi zaštite zdravlja i života drugih osoba, preovladava stav, iako, načelno, svaki učesnik u prometu koji se ponaša u skladu sa saobraćajnim propisima ima pravo to očekivati i od drugih učesnika. Također, obaveza na razvijanje humanih odnosa među ljudima radi zaštite zdravlja i života drugih osoba, obavezuje učesnika u prometu, koji se ponaša u skladu sa saobraćajnim propisima, da i takvo svoje ponašanje prilagodi konkretnoj situaciji u slučajevima kada je evidentno da se drugi učesnici u prometu ne ponašaju u skladu sa saobraćajnim propisima ili se, na osnovu određenih okolnosti, može predvidjeti njihovo nepropisno ponašanje. Inače, kršenje prometnih propisa od strane jednog učesnika u prometu ne može isključiti krivičnu odgovornost drugog koji se takođe nije pridržavao saobraćajnih propisa, ali može utjecati na stepen njegove krivične odgovornosti i na odmjeravanje kazne.⁵

Na okolnosti inkriminisanog događaja oštećeni S.S. izjavljuje da se udes desio dana 01.07.2023. godine na G., kod crkve. Tada se kretao kroserom motorom Suzuki, to je vozilo od njegovog prijatelja, P.F. kod koga je prethodno bio kući i uzeo motor i krenuo prema Busovači. Kad je izašao iz mosta, prije crkve, iz krivine na pravac krenuo je da prestiže, ali mu je izašlo auto, neki crni Passat, iz trake je skrenuo lijevo prema crkvi, usjekao mu put u prestizanju i tad oštećeni udara u prednji dio tog vozila. Motor je otišao ispred crkve, a oštećeni je udario na parking u još jedno vozilo i završio na cesti. Svjedoči da je zadobio teške tjelesne ozljede, desna noga kraća 5 cm, slomljena natkoljenica, potkoljenica, lijevo koljeno, te da je u Travniku imao dvije operacije, a u Sarajevu četiri operacije. Također, navodi da ne zna kojom se brzinom te prilike kretao, obzirom da motor ne pokazuje brzinu, te da je video vozilo Passat ispred sebe kada je započeo radnju preticanja. Opisuje da je prestigao jedno vozilo, te krenuo da prestigne drugo kad mu je Passat izašao.

U unakrsnom ispitivanju svjedoči da motor koji je vozio kritične prilike nije motor za ceste, da nema prednje farove, pokazivač brzine, te da on nije imao položen vozački ispit za motocikle, niti je imao odgovarajuću opremu za motor na sebi, a prije toga da je popio 2-3 pive. Također, oštećeni S. izjavljuje da je u radnji preticanja pretekao dva vozila i da je vozilo s kojim je imao kontakt bilo treće.

Na pitanja Suda, oštećeni S. svjedoči da nije vidio da je optuženi prilikom skretanja dao znak za to, da ga je uočio, izbacivao se prestizati, obzirom da kad je oštećeni prestigao drugo vozilo optuženi je samo skrenuo ispred njega i da je bježao ulijevo pokušavajući da ga zaobiće ili da se

⁴ Komentar Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, Savjet/Vijeće Evrope i Evropska unije, 2005. godina, str. 1220.

⁵ Ibid, str. 1223-1224.

zaustavi, ali da on nije stao. Da je to učinio prije na 2 metra, prema riječima oštećenog, on bi prošao.

Na okolnosti vlasništva motocikla marke Suzuki, saglasno navodima oštećenog, svjedok P.F. navodi da je to njegov motocikl koji se vodi na njegovom ocu, M.F. i da je inkriminisanog dana slavio imendan sa svojim prijateljima među kojima je bio i S. koji je u poslijepodnevnim satima uzeo motocikl da se provoza. Na pitanje Suda, svjedok F. izjavljuje da se motocikl po danu može primjetiti, i po veličini i po zvuku i po boji, a da po noću ne može jer nema svjetla.

Vezano za radnje optuženog u saobraćaju kritične prilike, svjedok I.P., tada suvozač u vozilu Passat, izjavljuje da se optuženi koji je kritične prilike upravljao vozilom Passat prilikom skretanja ulijevo prema crkvi u potpunosti zaustavio, dao lijevi žmigavac, pogledao u retrovizor, krenuo i da se samo čuo udarac, motorista se zabio u njihov automobil.

Suprotno navodima svjedoka P. da se optuženi prilikom skretanja ulijevo prema Župnoj Crkvi i Uredu "Ime Marijino" u potpunosti zaustavio, jeste video snimak inkriminisanog događaja iz kojeg proizilazi da se optuženi nije niti u jednom trenutku zaustavio već da je na magistralnoj cesti M-5 (Kanik-Blažuj) u mjestu Gromiljak, općina Kiseljak, u neposrednoj blizini Crkve iz kretanja pravo u trenutku kada je stigao pred ulaz u ograđeno dvorište Crkve započeo radnju skretanja ulijevo i tada je došlo do kontakta između putničkog motornog vozila Passat kojim je upravljao optuženi i motocikla Suzuki kojim je upravljao oštećeni. Također, na osnovu predmetnog snimka, a što je saglasno i navodima vještaka odbrane H.Š., nije moguće utvrditi ni da je optuženi dao lijevi žmigavac prilikom vršenja radnje skretanja ulijevo.

Optuženi prilikom svjedočenja u svoju korist izjavljuje da je do nezgode došlo tako što je vozač motocikla preticao i to jako velikom brzinom. Svjedoči da nije mogao izbjeći, da vjeruje da je pogledao u retrovizor, ali da ga nije mogao vidjeti.

Među strankama nije bilo sporno da je kritične prilike došlo do saobraćajne nesreće u kojoj su učestvovala dva motorna vozila, putničko motorno vozilo marke VW Passat, registarskih oznaka ..., kojim je upravljao optuženi G. S. i motocikl-croser marke Suzuki, tip RMZ 450, bez registarskih oznaka kojim je upravljao oštećeni S. S., a što potvrđuju i izvedeni materijalni dokazi optužbe, izvještaj o kriminalističko-tehničkoj pretrazi lica mjesta, zapisnik o uviđaju, te foto-dokumentacija lica mjesta i oštećenja na vozilima, kao i skica lica mjesta, a o čemu je svjedočio policijski službenik PS Kiseljak, H. B.

Također, nije bilo sporno ni da je oštećeni S.S. uslijed inkriminisanog događaja zadobio teške tjelesne ozljede, u vidu preloma desne natkoljenične kosti, prijeloma desne čašice, otvorenog prijeloma obje kosti desne potkoljenice, trzanju ozljedu vratne kralježnice, razderno – nagnječnu ranu na glavi u području desne tjemenno – potiljačne regije i razderno – nagnječnu ranu na lijevoj šaci, o čemu je svjedočio vještak dr. B.M. koji je izvršio sudsko-medicinsko vještačenje povreda oštećenog S.S.. Ono što je odbrana optuženog problematizirala tokom unakrsnog ispitivanja vještaka dr. M. jeste mehanizam nastanka tih povreda, da li je direktnim udarom motocikla u putničko motorno vozilo ili padom. Vještak dr. M. svjedoči da su navedene ozljede nastale udarom tupe sile u pokretu, a djelomično padom i udarom u motornu podlogu. Nadalje, u unakrsnom ispitivanju svjedoči da je vrlo vjerovatno, ne sa sigurnošću, direktni udar bio u poziciji natkoljenice i da je brzina kretanja tu sekundarna, te da je najvjerovatnije da su sve ozljede nastale udarom, a da je moguće da su od pada kada je riječ o prijelomu natkoljenice i čašice, dok je prijelom potkoljenice vjerovatno išao direktnim udarom, obzirom da se radi o otvorenom prijelomu. U dodatnom ispitivanju vještak svjedoči da je preciznije reći da je do

ozljeđivanja oštećenog došlo uslijed kontakta bez obzira ko je koga udario. Na pitanja Suda vještak izjavljuje da ne može odrediti kojom se brzinom oštećeni kretao obzirom da on nema takvih podataka.

Dakle, kao što je vještak svjedočio, a posebno imajući u vidu propuste koji se stavljaju na teret optuženom, a za koje optužba tvrdi da je tako ugrozio javni promet i doveo u opasnost život ljudi, iz kog razloga je prouzrokovana teška tjelesna ozljeda oštećenom, suprotno navodima odbrane optuženog, kontakt između vozila kojim su upravljali optuženi i oštećeni doveo je do pada motocikla i oštećenog na proširenje pored kolovoza i klizanja do konačnog zaustavljanja uslijed kojeg pada je oštećeni S.S. zadobio teške tjelesne ozljede čije posljedice i danas ima. Kako oštećeni svjedoči desna noga mu je kraća 5 cm, natkoljenica ima ploče, šarafe i šipke, potkoljenice imaju ploče i šarafe, dok lijevo koljeno i meniskus nešto plastično ima. Sud se neposredno uvjerio o vidljivosti tih posljedica u vizuelnom smislu prilikom svjedočenja oštećenog. U smislu njegovog svakodnevnog funkcionisanja, oštećeni svjedoči da dosta toga što je prije radio da sad ne može raditi, da za posao ne odgovara nikakvom poslu jer ne može dugo da stoji ni da sjedi, te da desnu nogu ne može skroz saviti.

Drugim riječima, irelevantno je na koji način je došlo do nastanka ozljeda kod oštećenog S., da li udarom ili padom, obzirom da je uzročno-posljedično sve povezano sa kontaktom koji je oštećeni ostvario sa vozilom kojim je upravljao optuženi i koji je u tom trenutku skretao ulijevo.

Nadalje, ono što je sporno i relevantno u predmetnoj stvari jeste da li je optuženi S. radnju skretanja ulijevom vozilom u pokretu preduzeo na način da se prethodno uvjerio da tu radnju može obaviti na siguran način u odnosu na druge učesnike u saobraćaju, u smislu odredbe člana 36. stav 1. ZOBS.

Vještak optužbe, S. M. svjedoči da se saobraćajna nesreća dogodila na magistralnoj cesti u naseljenom mjestu. Na ovom dijelu cesta je prava i ravna bez horizontalnih i vertikalnih krivina. U vrijeme događanja nesreće kolovoz je bio suh, vidljivost je bila dobra. U takvim uvjetima vožnje prije inkriminisanog događaja magistralnom cestom iz smjera Kiseljaka u smjeru Busovače kretalo se vozilo Passat. Iza ovog vozila u istom smjeru kretao se motocikl Suzuki. Vozač sa motociklom Suzuki u vožnji sustiže vozilo Passat, te započinje pretjecanje tog vozila. U tijeku pretjecanja vozač sa vozilom Passatom započinje skretanje u lijevu stranu u dvorište Župnog ureda. U takvim okolnostima na lijevoj prometnoj traci našli su se vozilo Passat i motocikl Suzuki te dolazi do sudara ova dva vozila. Prema početku tragova zanošenja vozila Passat izjavljuje da se može zaključiti da je kontakt između vozila Passat i motocikla Suzuki ostvaren na središnjem dijelu kolovoza, točnije kontakt je ostvaren na središnjoj crti na kolovozu. Prema oštećenju vozila Passat i motocikla Suzuki može se zaključiti da je u ostvarenom kontaktu došlo do sudara prednje lijeve strane vozila Passat i prednje desne strane motocikla Suzuki. Točnije došlo je do sudara prednjeg branika na lijevoj strani vozila Passat, prednjeg lijevog blatobrana, prednjeg lijevog kotača, prednjih lijevih vrata, lijevog retrovizora i drugih dijelova vozila Passat. Sa prednjim kotačem na desnoj strani motocikla Suzuki upravljačkim ručkama na desnoj strani, te okvirno motocikla na desnoj strani. Nakon sudara vozilo Passat se zaustavilo na lijevoj prometnoj traci promatrano iz smjera Kiseljaka sa prednjom lijevom stranom na lijevoj ivici kolovoza. Nakon sudara motocikl Suzuki je odbačen lijevo od vozila Passat na proširenje sa lijeve strane kolovoza na udaljenost od 13 m, te se nakon toga motocikl nastavio klizati na proširenju sa lijeve strane kolovoza na udaljenosti od 8 m do potpunog zaustavljanja. Također, nakon sudara došlo je do pada motocikliste sa motocikla na proširenje sa lijeve strane kolovoza na udaljenost od 13 m, da bi nakon toga motociklista klizao proširenjem s lijeve strane kolovoza na udaljenost od 13,50 m do potpunog zaustavljanja.

Kod utvrđivanja uzroka predmetne saobraćajne nesreće, prema navodima vještaka M. ključno pitanje na koje treba dati odgovor jeste ko je od dvoje vozača ranije započeo svoju radnju saobraćaja. Ako je vozač motocikla Suzuki ranije započeo pretjecanje vozila Passat onda mu je to vozač Passat bio dužan dopustiti, pa tek nakon toga s vozila skrenuti u lijevu stranu. S druge strane ako je vozač vozila Passat ranije započeo skretanje u lijevu stranu onda mu je to vozač motocikla Suzuki bio dužan dopustiti, pa tek onda nakon toga nastaviti vožnju u željenom smjeru. Da bi dobili odgovor na ovo pitanje, vještak svjedoči da je potrebno utvrditi vrijeme koje je utrošilo vozilo Passat od početka skretanja u lijevu stranu da dođe u sudarnu poziciju, te nakon toga utvrditi vrijeme koje je utrošio motocikl Suzuki da od početka pretjecanja dođe u sudarnu poziciju. Također, potrebno je odgovoriti na pitanje kojom brzinom se kretao motocikl Suzuki prije sudara, te da li bi pri dozvoljenoj brzini vožnje od 40 km/h vozač motocikla mogao na vrijeme zaustaviti motocikl prije sudara.

Brzinu u vožnji motocikla Suzuki vještak M. utvrdio je na temelju sljedećih parametara. Dakle, na kolovozu nisu nađeni tragovi kočenja motocikla prije sudara i nakon sudara. Nakon pada motocikl se smirivao klizao dakle na kolovozu na putu od 16 m. Pri ostvarenom sudaru na motociklu su nastupila oštećenja pa gubitak brzine pri deformaciji motocikla, prema EES katalogu iznosi 35 km/h. Na temelju ovih parametara utvrdio sam da je brzina vožnja motocikla Suzuki iznosila 55 km/h. Pri ovoj brzini vožnja i uvjetima kakvi su vladali na kolovozu dužina zaustavnog puta za motocikl Suzuki 33,34 m. Kod utvrđivanja brzine vozila Passat prije sudara potrebno je reći da je vozač s vozilom Passat u lijevu stranu kretao na parking prostor ispred župnog ureda. U skladu s tim brzina skretanja vozila Passat nije mogla biti veća od 15 km/h za sigurno skretanje na parking. Dakle, pri brzini kojom se kretalo vozilo Passat za ovaj put vozilo je utrošilo 1,44 sekunda. Da bi motocikl Suzuki pri preticanju od sredine desne prometne trake došao u sudarnu poziciju bilo mu je potrebno bočno izmicanje od 1,62 m. Za ovo bočno izmicanje prema stručnoj literaturi motocikl je utrošio 2,05 sekundi. Za bočno izmicanje od 1,62 m motociklu je bio potreban prostor od 26,18 m. Pri brzini vožnje od 55 km/h vozač motocikla nije mogao na vrijeme zasutaviti motocikl prije sudara nego ostajalo mu je u prostoru 7,16m. Da je vozač motocikl Suzuki na mjestu nesreće vozio dozvoljenom brzinom od 40 km/h u tim uvjetima dužina zaustavnog puta za motocikl Suzuki iznosila bi 20,53 m. U tim okolnostima vozač motocikla mogao bi na vrijeme zaustaviti motocikl prije sudara na udaljenosti od 5,65 m.

Prema navodima vještaka M., motociklista je prvi započeo radnju preticanja, a da prethodno Passat prilikom vršenja radnje skretanja nije pogledao u retrovizor što je bio dužan da uradi obzirom da je uporedio ta dva vremena, da motociklista od sredine desne prometne trake dođe u sudarnu poziciju i da vozač sa vozilom Passat od početka skretanja dođe u sudarnu poziciju i vremenski je utvrdio da je vozač motocikla ranije započeo svoju radnju.

U unakrsnom ispitivanju je problematizirano da među ulaznim podacima vještak nije imao činjenicu da je vozač motocikla bio pod dejstvom alkohola (0,38 promila alkohola u krvi kako proizilazi i nalaza JU Dom zdravlja Travnik, od 03.07.2023. godine), način izračuna energetskeg ekvivalenta gubitka brzine pri deformacionom radu (EES), ispravnost ABS sistema na motociklu kojim je upravljao oštećeni S., te da to vozilo nije bilo predviđeno za uslove gradske vožnje, da oštećeni nije imao odgovarajuću opremu na sebi i slično. Sve te okolnosti, a o čemu i vještak svjedoči, jesu okolnosti koje predstavljaju doprinos oštećenog posljedicama saobraćajne nesreće, ali da iste ne utiču na nalaz i mišljenje vještaka da je prije sudara vozač vozila Passat pogledao u lijevi retrovizor ili u neki od retrovizora da je mogao vidjeti motocikl koji je bio u fazi pretjecanja, ali da isti to nije učinio.

Na prijedlog odbrane optuženog Sud je izdao naredbu za vještačenje po vještaku saobraćajne struke, H.Š., sa sljedećim zadacima: da sačini vremensko – prostornu analizu nastanka saobraćajne nezgode odnosno tok i nastanak saobraćajne nezgode; dinamiku nastanka saobraćajne nezgode; da utvrdi brzinu kretanja vozila optuženog „VW Passat“ registarskih oznaka ..., te brzinu kretanja oštećenog – motocikla marke „Suzuki“ bez registarskih oznaka; da utvrdi mjesto kontakta cijeneći primarna oštećenja na vozilu; mogućnost izbjegavanja nezgode; da utvrdi ko je prvi otpočeo radnju skretanja odnosno preticanja; mogućnost vozila „VW Passat“ za pravovremeno uočavanje motocikla; da utvrdi propuste pri nastanku ove saobraćajne nezgode. Također, za razliku od vještaka optužbe S.M. a, vještak odbrane H.Š., između ostalog, na raspolaganju je imao CD snimak saobraćajne nesreće, te nalaz prisustva alkohola u krvi vozača-motocikliste S.S., kao i iskaz oštećenog S. sa ročišta za glavni pretres održanom dana 21.04.2025. godine. Vještak odbrane koji je za vremensko-prostornu analizu koristio Virtual Crash program za analizu i rekonstrukciju saobraćajnih nesreća, u svom nalazu i mišljenju o kojem je svjedočio na ročištu za nastavak glavnog pretresa održanom dana 14.07.2025. godine, navodi da je brzina kretanja putničkog motornog vozila VW Passat u mjestu kontakta oko 20 km/h, a brzina motocikla Suzuki oko 50 km/h, te da saobraćajna nesreće nije mogla biti izbjegnuta sve i da se motocikl kretao dozvoljenom brzinom na mjestu nesreće (40 km/h). Nadalje, vještak odbrane jednako kao i vještak optužbe, svjedoči da je vozač motocikla Suzuki započeo radnju preticanja 0,8 (s) prije nego što je vozač putničkog motornog vozila VW Passat započeo radnju skretanja ulijevo i bio u fazi preticanja vozila VW Passat. Konačno, svjedoči da je saobraćajna nesreća od strane vozača vozila VW Passat, odnosno optuženog, mogla biti izbjegnuta da je u momentu primjećivanja radnje vozača koji se kretao iza njega poduzeo radnu “vraćanja” udesno, odnosno na svoju saobraćajnu traku, da je u momentu pomjeranja vozila Passat moglo doći do vizuelnog uočavanja položaja motocikla Suzuki od strane vozača vozila VW Passat i da optuženi prilikom lijevog skretanja najvjerojatnije nije obratio pažnju na lijevi retrovizor, odnosno na prostor iza njega, jer bi u datom trenutku primjetio motocikl Suzuki koji je već cijelom svojom širinom bio u lijevoj saobraćajnoj traci. Također, vještak navodi da vještačenjem dostupne dokumentacije nije moguće utvrditi da li su na vozilima bili uključeni pokazivači pravca. Na izričit upit Suda u pogledu ovih navoda o radnjama, odnosno propustima vozača vozila Passat, vještak je prilikom iznošenja nalaza i mišljenja na glavnom pretresu potvrdio da ostaje kod istih.

Dakle, iz oba nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke jasno proizilazi da je oštećeni radnju preticanja započeo prije nego što je radnju skretanja ulijevo započeo optuženi, te da je optuženi prilikom vršenja svoje radnje mogao vizuelno uočiti oštećenog da je pogledao u svoj lijevi retrovizor, odnosno na prostor iza njega, a što nije učinio. Da je to optuženi učinio, a što je bio u obavezi u smislu odredbe člana 36. stav 1. ZOBS, predmetna saobraćajna nesreća bi bila izbjegnuta i oštećeni bi danas, jednako kao i optuženi, bio fizički sposoban u obavljanju svakodnevnih poslova i aktivnosti.

Da se optuženi S. prilikom preduzimanja radnje skretanja ulijevo nije uvjerio da istu može preduzeti na siguran način u odnosu na druge učesnike u saobraćaju, nesporno potvrđuje i video snimak saobraćajne nesreće. Naime, iz snimka proizilazi da se optuženi nalazi na pravcu i da u trenutku kad se približava ulazu u dvorište Crkve, radnju skretanja ulijevo vrši kontinuirano bez zaustavljanja. Slijedom toga, Sud nalazi da optuženi navedenu radnju preduzima bez da se prethodno uvjerio da to može učiniti na siguran način u odnosu na druge učesnike u saobraćaju, među kojima je bio i oštećeni S.. Također, jednako kao i vještak odbrane, ni ovaj sud na osnovu snimka nije mogao utvrditi da je optuženi u trenutku skretanja uključio lijevi pokazivač pravca. Nadalje, Sud nije mogao prihvatiti tvrdnju optuženog da nije mogao uočiti oštećenog u retrovizoru, a koju radnju je prema vlastitoj izjavi preduzeo, obzirom da se oštećeni kretao velikom brzinom. I vještak optužbe i vještak odbrane su iznijeli gotovo istovjetne navode, da se

oštećeni kretao brzinom od oko 50 km/h i da je bio vizuelno uočljiv optuženom, posebno imajući u vidu da je započeo svoju radnju preticanja prije nego što je optuženi započeo radnju skretanja. Osim toga, iako to uopšte nije odlučna činjenica predmetne krivične stvari, iz iskaza vještaka odbrane proizilazi da sve i da se oštećeni kretao dozvoljenom brzinom od 40 km/h da saobraćajna nesreća nije mogla biti izbjegnuta. Ono što iz izvedenih dokaza nesporno proizilazi, a posebno nalaza i mišljenja vještaka odbrane, jeste činjenica da je saobraćajna nesreća mogla biti izbjegnuta da je optuženi postupio u skladu sa obavezama vozača propisanim članom 36. stav 1. ZOBS.

Slijedom navedenog, Sud nalazi da je izvedenim dokazima, naročito video snimkom saobraćajne nesreće, te nalazima i mišljenjima vještaka optužbe i odbrane koji su gotovo istovjetni i saglasni u odlučnim činjenicama predmetne krivične stvari, van svake razumne sumnje dokazano da je optuženi G.S. u inkriminisano vrijeme i mjestu poduzeo radnju skretanja ulijevo vozilom u pokretu, a da se prethodno nije uvjerio da tu radnju može obaviti na siguran način, uslijed čega je u fazi skretanja ulijevo na središnjem dijelu kolovoza došlo do kontakta prednje lijeve strane vozila Passat sa prednjom desnom stranom motocikla marke Suzuki, bez registarskih oznaka, vlasništvo M.F. kojim je upravljao oštećeni S.S., koji se prethodno kretao lijevom kolovoznom trakom u fazi preticanja, a nakon kojeg kontakta je došlo do pada motocikla i oštećenog na proširenje pored kolovoza i klizanja do konačnog zaustavljanja uslijed kojeg pada je oštećeni S. S. zadobio teške tjelesne povrede u vidu preloma desne natkoljenične kosti, prijeloma desne čašice, otvorenog prijeloma obje kosti desne potkoljenice, trzanju ozljedu vratne kralježnice, razderno – nagnječnu ranu na glavi u području desne tjemeno – potiljačne regije i razderno – nagnječnu ranu na lijevoj šaci.

Također, Sud napominje da je u vezi sa pitanjem vinosti učinitelja kod predmetnog krivičnog djela imao u vidu problem razgraničenja eventualnog umišljaja od svjesnog nehata. Kod oba ova oblika vinosti učinitelj je svjestan nepridržavanja prometnih propisa i mogućnosti nastupanja zabranjene posljedice, a razlika između njih je u pogledu voljnog elementa vinosti, tj. u pogledu toga da li je učinitelj pristao na takvo ugrožavanje javnog prometa kojim će biti doveden u opasnost život ljudi ili imovina većih razmjera (eventualni umišljaj) ili je olako držao da takva posljedica neće nastupiti odnosno da će je moći spriječiti (svjesni nehat). Zaključak o tome da li je u konkretnom slučaju učinitelj postupao s eventualnim umišljajem ili sa svjesnim nehatom može se donijeti samo na osnovu okolnosti učinjenja djela. Konkretno, ponašanje optuženog S., nakon savjesne ocjene svih okolnosti slučaja, ne može se kvalifikovati kao bezobzirno, već samo kao neoprezno i nedovoljno obazrivo, a imajući u vidu i da je sud vezan činjeničnim opisom predmetnog krivičnog djela, Sud nalazi da je optuženi kritične prilike bio svjestan da prilikom vršenja radnje skretanja ulijevo bez da se prethodno uvjerio da to može obaviti na siguran način, može izazvati opasnost za druge učesnike u saobraćaju, ali da je olako držao da do toga neće doći.

Vještak odbrane, a o čemu je već prethodno bilo govora u obrazloženju ove presude, svjedočio je o načelu povjerenja učesnika u saobraćaju. Obzirom na utvrđene propuste na strani optuženog, a koji propusti su doveli do kontakta vozila i teškog tjelesnog ozljeđivanja oštećenog S., Sud nije nije mogao prihvatiti navod vještaka odbrane da optuženi nije imao razloga da predvidi nepravilno i nedozvoljeno kretanje drugih učesnika u ovom konkretnom motocikla Suzuki, obzirom da je nesporno utvrđeno da je oštećeni kao vozač motocikla Suzuki započeo radnju preticanja prije nego što je optuženi započeo radnju skretanja ulijevo i da je optuženi bio u mogućnosti da uoči oštećenog i da prilagodi svoje radnje u saobraćaju da je postupio u skladu sa obavezama propisanim članom 36. stav 1. ZOBS. Da je optuženi S. preduzeo sve to, a što i vještak odbrane potvrđuje, predmetna saobraćajna nesreća se ne bi desila niti bi optuženi pretrpio

teške tjelesne ozljede čije posljedice mu i danas predstavljaju prepreku u obavljanju svakodnevnih poslova i aktivnosti.

Okolnosti koje se tiču ponašanja oštećenog kritične prilike (brzina kojom se kretao u odnosu na dozvoljenu brzinu na inkriminisanom mjestu, vožnja pod dejstvom alkohola od 0,38 promila, preticanje i slično) i tehničkih karakteristika vozila kojim je isti upravljao, a što je odbrana optuženog tokom cjelokupnog postupka konstantno isticala, nisu okolnosti koje predstavljaju odlučne činjenice krivičnog djela koje se optuženom S. stavljaju na teret niti su bile uopšte relevantne za utvrđivanje krivične odgovornosti optuženog.

Osim toga, iako to nije relevantno u kontekstu predmetnog krivičnog djela u smislu člana 36. stav 1. ZOBS, Sud primjećuje, a što prizilazi iz slike pod rednim brojem 3. nalaza i mišljenja vještaka odbrane, da je optuženi S. radnju skretanja ulijevo preduzeo na punoj uzdužnoj liniji.

Slijedom navedenog, Sud je iz provedenog dokaznog postupka, van razumne sumnje utvrdio da je optuženi S. u vrijeme, u mjestu i na način kako je navedeno u izreci ove presude, ne pridržavajući se prometnih propisa i time ugrozivši javni promet doveo u opasnost život ljudi, iz kog razloga je prouzrokovana teška tjelesna ozljeda oštećenom, kojim radnjama je optuženi ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 3. KZ FBiH u vezi sa članom 332. stav 3. istog Zakona.

8. Odluka o krivičnopravnoj sankciji

Propisana kazna za krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 3. u vezi sa članom 332. stav 3. KZ FBiH je kazna zatvora od šest mjeseci do pet godina. Kazneni okvir je osnovno polazište za Sud pri odmjeravanju kazne. Kazna koju Sud izriče u redovnom odmjeravanju mora da se kreće između posebnog minimuma i posebnog maksimuma.

Prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne za optuženog S., Sud je sa naročitom pažnjom cijenio sve okolnosti predviđene članom 49. Krivičnog zakona FBiH, polazeći od svrhe kažnjavanja i uzevši u obzir sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), a naročito stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, raniji život učinitelja, njegove osobne prilike, te druge okolnosti koje se odnose na ličnost učinitelja, imajući pritom u vidu zakonom propisanu kaznu i raspon iste za konkretno krivično djelo.

Kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, Sud je cijenio činjenicu da se radi o osobi mlađe životne dobi, te da optuženi nije osuđivan, što svakako govori da se izvršenje konkretnog krivičnog djela može smatrati ekscesom u njegovom ponašanju. Osim toga, Sud je posebno cijenio stepen krivice i okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, odnosno činjenicu da je optuženi prilikom učinjenja krivičnog djela postupao iz svjesnog nehat, kao i ponašanje oštećenog prilikom učestvovanja u saobraćaju vozilom koje nije predviđeno za gradsku vožnju, bez odgovarajuće dozvole za upravljanje motociklom i potrebne opreme prilikom vožnje istog, te vožnju pod dejstvom alkohola (0,38 promila).

Kao otežavajuću okolnost na strani optuženog, Sud je cijenio da optuženi ni na koji način nije iskazao bilo kakvo žaljenje u odnosu na saobraćajnu nesreću koja se inkriminisanog dana desila i ozljede koje je te prilike zadobio optuženi, a kamoli da je percipirao mogućnost da postoje propusti u njegovim radnjama u saobraćaju koje su u direktnoj vezi sa činjenicom da oštećeni

koji je skoro dvije godine mlađi od optuženog ne može obavljati aktivnosti i poslove kao njegovi vršnjaci što čini upitnim kvalitet njegovog života.

Svaka osoba koja je učesnik u saobraćaju, posebno vozač, u potencijalnoj je opasnosti da prekršajno ili krivično odgovara. Ono što je bitno jeste da svaki od tih učesnika ima sposobnost da percipira svoje radnje i propuste, a naročito da preuzme odgovornost za iste.

Slijedom navedenog, Sud se opredijelio da optuženom S. izrekne uslovnu osudu kojom mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, sa rokom provjeravanja od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, sve kako bi imao adekvatan vremenski period u kojem je omogućen da kontroliše usklađenost ponašanja optuženog sa društveno prihvatljivim normama. U vezi sa navedenim, optuženi se posebno upozorava na mogućnost da mu Sud, u skladu sa odredbom člana 64. KZ FBiH, opozove uslovnu osudu ukoliko tokom vremena provjeravanja učini novo krivično djelo.

Odluku u pogledu krivičnopravne sankcije, Sud je donio cijeneći da je izrečena sankcija srazmjerna težini počinjenog krivičnog djela i stepenu krivične odgovornosti optuženog, te cijeneći da će se na taj način ostvariti svrha krivičnopravne sankcije, izraziti društvena osuda učinjenog krivičnog djela, a prvenstveno uticati na učinitelja da ubuduće ne čini krivična djela i svakako uticati na ostale da ne čine krivična djela, kao i svrha uslovne osude kao mjere upozorenja, prema učinioocu kojem je izrečena ova krivična sankcija.

9. Troškovi krivičnog postupka

Budući da je donesena presuda kojom je optuženi S. oglašen krivim, Sud je na osnovu člana 202. stav 1. ZKP FBiH, optuženog obavezao na naknadu troškova krivičnog postupka i to plaćanje troškova Tužilaštva u iznosu od 400,00 KM na ime saobraćajno-tehničkog vještačenja i sudsko-medicinskog vještačenja, kao i troškove sudskog paušala, u iznosu od 150,00 KM, koje je optuženi dužan platiti u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravosnažnosti presude, kao i ostalih troškova postupka, čiju će visinu Sud utvrditi naknadno posebnim rješenjem.

6. Odluka o imovinskopravnom zahtjevu

Oštećeni S. S. je prilikom ispitivanja na glavnom pretresu postavio imovinskopravni zahtjev za naknadu štete od optuženog, bez da je daljnje precizirao isti.

Član 212. stav 3. ZKP FBiH, propisuje da u presudi kojom optuženog oglašava krivim sud može oštećenom dosuditi imovinskopravni zahtjev u cjelini ili mu može dosuditi imovinskopravni zahtjev djelimično, a za ostatak ga uputiti na parnični postupak. Ako podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov ni za potpuno ni za djelimično presuđenje, sud će oštećenog uputiti da imovinskopravni zahtjev u cjelini može da ostvaruje u parničnom postupku.

Obzirom da podaci ovog krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov ni za potpuno ni za djelimično presuđenje, Sud je oštećenog, u skladu sa citiranom zakonskom odredbom, uputio da imovinskopravni zahtjev u cjelini može da ostvaruje u parničnom postupku.

Zapisničar
Saliha Fejzić

SUDIJA
Selena Beba

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu u Novom Travniku u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema prepisa presude, putem ovog suda u 3 (tri) primjerka. Oštećeni može pobijati presudu samo zbog odluke suda o troškovima krivičnog postupka i odluke o imovinskopravnom zahtjevu.

